

- 3) Artykuł 102 TFUE należy interpretować w ten sposób, że istnienie stanowiącej nadużycie praktyki wykluczającej po stronie przedsiębiorstwa zajmującego pozycję dominującą powinno być oceniane na podstawie zdolności wywołania przez tę praktykę skutków antykonkurencyjnych. Organ ochrony konkurencji nie jest zobowiązany wykazać zamiaru danego przedsiębiorstwa w postaci wykluczenia jego konkurentów przy użyciu środków lub zasobów innych niż te, które stosuje się w ramach konkurencji pozacenowej. Dowód na istnienie takiego zamiaru stanowi jednak okoliczność faktyczną, którą można uwzględnić przy ustalaniu, czy doszło do nadużycia pozycji dominującej.
- 4) Artykuł 102 TFUE należy interpretować w ten sposób, że praktykę zgodną z prawem poza ramami prawa konkurencji można, gdy jest ona stosowana przez przedsiębiorstwo zajmujące pozycję dominującą, uznać za „stanowiącą nadużycie” w rozumieniu tego postanowienia, jeżeli może ona wywołać skutek w postaci wykluczenia i jeżeli opiera się ona na użyciu środków innych niż te wchodzące w zakres konkurencji pozacenowej. Jeżeli te dwie przesłanki są spełnione, zainteresowane przedsiębiorstwo zajmujące pozycję dominującą może jednak uniknąć objęcia zakazem wyrażonym w art. 102 TFUE, jeśli udowodni, że sporna praktyka była bądź to obiektywnie uzasadniona i proporcjonalna do tego uzasadnienia, bądź zrównoważona przez korzyści – a nawet korzyści te mogły nad nią przeważać – pod względem efektywności, z pozytywnym skutkiem również dla konsumentów.
- 5) Artykuł 102 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy pozycja dominująca jest wykorzystywana w sposób stanowiący nadużycie przez spółkę lub większą liczbę spółek zależnych należących do jednostki gospodarczej, istnienie tej jednostki wystarcza do uznania, iż spółka dominująca jest także odpowiedzialna za to nadużycie. Istnienie takiej jednostki należy domniemywać, jeżeli w momencie zaistnienia okoliczności faktycznych sprawy spółka dominująca posiadała – bezpośrednio lub pośrednio – co najmniej prawie cały kapitał tych spółek zależnych. Organ ochrony konkurencji nie jest zobowiązany do przedstawienia jakiegokolwiek dodatkowego dowodu, chyba że spółka dominująca wykaże, że nie była uprawniona do określania zachowań swoich spółek zależnych, gdyż działały one samodzielnie.

(¹) Dz.U. C 348 z 19.10.2020.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 12 maja 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca de Braga – Juízo do Trabalho de Barcelos – Portugalia) – GD, ES/Luso Temp – Empresa de Trabalho Temporário SA

(Sprawa C-426/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 2008/104/WE – Praca tymczasowa – Artykuł 5 ust. 1 – Zasada równego traktowania – Artykuł 3 ust. 1 lit. f) – Pojęcie „podstawowych warunków pracy i zatrudnienia pracowników tymczasowych” – Ekwiwalent należny z tytułu niewykorzystanego corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego i odpowiadającego mu dodatku urlopowego w przypadku rozwiązania stosunku pracy]

(2022/C 257/06)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Judicial da Comarca de Braga – Juízo do Trabalho de Barcelos

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: GD, ES

Strona pozwana: Luso Temp – Empresa de Trabalho Temporário SA

Sentencja

Artykuł 5 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/104/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie pracy tymczasowej w związku z art. 3 ust. 1 lit. f) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym ekwiwalent przysługujący pracownikom tymczasowym w przypadku rozwiązania stosunku pracy łączącego ich z przedsiębiorstwem użytkownikiem z tytułu niewykorzystanego corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego i odpowiadającego mu dodatku urlopowego jest niższy od ekwiwalentu, do którego pracownicy ci byłiby uprawnieni w takiej samej sytuacji i z tego samego tytułu, gdyby zostali zatrudnieni bezpośrednio przez to przedsiębiorstwo użytkownika na tym samym stanowisku na ten sam okres.

(¹) Dz.U. C 423 z 7.12.2020.